

[Finansministeren.]
sen for Indkomstskat. De, der altsaa ingen Indkomstskat skulde betale i Henhold til § 8 og ikke ejede over 10 000 Kr., blev fri for Formueskat. Men den væsentlige Ændring, der her gennemførtes, gik jo ud paa, at de i hvert Tilfælde skulde være fri for at betale Formueskat, selv om de ikke faldt under Skattegrænsen, og ligeledes blev der vedtaget den betydningsfulde Ændring, at Indehavere af Formuer fra 10 000—15 000 Kr. skulde være fri for Formueskat, for saa vidt de faldt under Indkomstskattegrænsen efter § 8.

Det er altsaa disse to Ændringer, som har ført Antallet af Formueskatteydere ned fra 458 000 til 160 000. Nu er det naturligvis kun mindre Beløb, det her drejer sig om for hver enkelt. Formueskatten for Formuer under 10 000 Kr. er jo kun 0,65 pro mille, det vil sige 65 Øre af 1 000 Kr. Naa, men for en Formueejers paa 10 000 Kr. bliver det dog 6 Kr. 50 Ø. om Aaret. Før vilde jeg jo have udsat mig for et lidt haanligt Smil fra mine ærede Opponenters Side, hvis jeg mente, der kunde ligge nogen som helst Vægt paa, at Folk blev fri for at betale saa smaa Beløb; men Sagen stiller sig nok noget anderledes efter den famøse Skattenedsættelse, der er foretaget i Københavns Kommune, for nu hører vi i ret høje Toner Tale om den Betydning, selv en ringe Nedsættelse har for Tusinder af Familier her i Byen, som kun har en ringe Indtægt.

Jeg tror, at denne sidste Betragtning er meget rigtigere end den Haan, hvormed man har mødt f. Eks. den Tilbagebetaling, som fandt Sted paa mit Initiativ i 1927—28; for selv om det kun drejer sig om mindre Beløb, saa har hver Krone Betydning for dem, der er stillet saaledes, at de kun har lige til det nødvendigeste og maaske endogsaa lidt under Nødvendighedsgrænsen. Derfor har ogsaa de Fritagelser, der her har fundet Sted for et saa stort Antal Mennesker, deres Betydning for de enkelte.

Nedsættelse af Formueskatten i Henhold til den nye Regel ifølge Lov af 22. December 1927 er i øvrigt kommet ca. 25 000 Skatteydere til gode. Jeg tvivler ikke paa, at dette Tal i Fremtiden vil blive meget forøget. Jeg har allerede ved Finanslovens Fremlæggelse gjort opmærksom paa, at der er to Strømme her, der gaar i modsat Retning. Jeg tror, at Antallet af dem, som vil begære Lettelse, vil blive betydeligt større, fordi Folks Opmærksomhed nu er mere vakt for denne Sag; og flere vil indsende Begæring. Paa den

anden Side kan det være, at Statskassens Tab bliver mindre af en anden Grund, nemlig at Forrentningen er steget, heldigvis, baade for Landejendomme og for vore Bedrifter i al Almindelighed.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard rejste en stor Skattedebat. Den kan jeg maaske have Lov til at skaane det høje Ting for at genoptage, da vi havde den endnu saa sent som i Gaar. Men en enkelt Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kan jeg dog ikke lade staa uimodsagt. Han beskyldte mig for at have virket i væsentlig Grad her i Landet til Produktionens Fordyrelse.

Nu har jeg haft med disse Sager at gøre i 20 Aar — ja, meget længere; men jeg har taget *ledende* Del i disse Sager siden 1907, altsaa snarere i 21 Aar, ved Gennemførelsen af Toldloven i 1908 og fremefter. Og jeg kan sige, at har der været en rød Traad i min Toldpolitik i alle disse Aar, har det været dette at lette Produktionen; og det er sket her i Landet i et Omfang, som jeg forgæves har søgt Sidestykke til i andre Landes Toldlovgivning.

Jeg tror ikke, der er noget Land, hvor Raastoffer, Hjelpestoffer og Halvfabrikata i den Grad er fritaget for Told eller saa svagt belastet med Told, som Tilfældet er herhjemme. Jeg har foretaget Undersøgelser om andre Landes Toldlovgivning; og jeg har ikke kunnet finde noget Land — naturligvis med Undtagelse af England —, hvor Toldbyrden hviler saa let eller i saa stort Omfang er ophævet for alle den Art Ting som Raastoffer, Halvfabrikata og Hjelpestoffer.

Hovedskridtet blev gjort ved Toldloven af 1908; men jeg har haft den Glæde at kunne gøre væsentlige Skridt i samme Retning gennem senere Love, navnlig den tekniske Toldlov af 1924 og ogsaa den Toldlov, der gennemførtes i Fjor. Det er mangfoldige berettigede Ønsker fra Erhvervenes Side, som er imødekommet. Jeg ved vel, at man faar ingen Tak for det, og at de glemmer det, saa snart det er givet dem; men inden det er givet dem, medens de søger om det, er det saa uendelig vigtigt, at det er hele Erhvervets Trivsel, der er afhængigt deraf! Det faar jeg trøste mig med. Sikkert er det, at der er gennemført saa liberalt et Toldsystem, som man skal lede efter andre Steder; og det har været Hovedprincippet for mig.

Den Fordyrelse af Produktionsomkostningerne, der kommer af, at man skal betale en halv Bajer, Vin, Spiritus eller Chokolade noget dyrere og betale noget mere,